

MC-tuần IV-thứ sáu

(Kn 2,1a.12-22 / Ga 7,1-2.10.25-30)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

ÂM MƯU THÂM ĐỘC

Chúng ta cùng gặp nhau trong ngày thứ sáu của tuần thứ tư Mùa Chay, một thời gian đặc biệt để suy ngẫm và hoán cải. Phụng vụ hôm nay trình bày cho chúng ta hai đoạn Kinh Thánh sâu sắc: một đoạn trích từ Sách Khôn Ngoan (2, 1a.12-22) và một đoạn từ Tin Mừng Gioan (7, 1-2.25-30). Mặc dù xuất phát từ những bối cảnh khác nhau, nhưng hai đoạn Kinh Thánh này lại dệt nên một sợi dây liên kết xoay quanh một chủ đề tăm tối và đáng buồn vẫn còn hiện hữu: **Âm mưu thâm độc**.

1. Bóng Tối Của Sự Ghen Tị Và Bất Công

Bài đọc thứ nhất, trích từ Sách Khôn Ngoan, đưa chúng ta vào tận đáy sâu những suy nghĩ đen tối của kẻ gian ác. Họ nói: “Ta hãy gài bẫy hại tên công chính, vì nó chỉ làm vướng chân ta, và chống lại các việc ta làm, trách ta vi phạm lề luật, và tố cáo ta không tuân hành lễ giáo. Nó như kẻ luôn chê trách tâm tưởng của ta, thấy mặt nó thôi là ta chịu không nổi. Ta hãy coi những lời nó nói có thật không, và nghiệm xem kết cuộc đời nó sẽ thế nào. Ta hãy hạ nhục và tra tấn nó, để biết nó hiền hòa làm sao và thử xem nó nhẫn nhục đến mức nào. Ta hãy kết án cho nó chết nhục nhã, vì cứ như nó nói, nó sẽ được Thiên Chúa viếng thăm.” (Kn 2, 12-20).

Những lời này thật lạnh lùng. Nguồn gốc của sự thù hận của họ rất rõ ràng: người công chính *gây khó chịu* cho họ. Sự hiện diện đơn thuần của người công chính, sự ngay thẳng, liêm chính của người công chính vạch trần sự đồi bại của chính họ và làm nổi bật sự xấu xí trong hành động của họ. Sự ghen tị, đố kỵ, nỗi sợ bị phán xét thúc đẩy họ âm mưu. Họ không tìm kiếm sự thật, mà tìm kiếm sự hủy diệt. Họ muốn “kiểm chứng” sự công bình của Thiên Chúa thông qua sự đau khổ của một người vô tội.

Chúng ta cũng nên thành thật: những suy nghĩ này có đôi khi vang vọng trong chúng ta không? Chúng ta đã bao giờ cảm thấy khó chịu, thậm chí ghét bỏ, đố kỵ đối với một ai đó, người mà cuộc sống của họ phản ánh những yếu đuối của chính chúng ta? Chúng ta đã bao giờ bị cảm dỗ phán xét, vu khống, làm tổn hại đến danh tiếng của ai đó vì ghen tị hoặc sợ hãi? Mùa Chay là thời gian ân sủng kêu gọi chúng ta duyệt xét lương tâm. Chính Chúa Giêsu đã cảnh báo chúng ta: “Từ lòng người phát xuất những ý nghĩ gian tà, những tội giết người, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp, làm chứng gian và vu khống” (Mt 15,19). Và chúng ta hãy nhớ rằng “do lòng đầy thì miệng mới nói ra” (Lc 6,45). Nếu lời nói của chúng ta cay đắng, xét đoán, phá hoại, thì đó là vì có sự cay đắng, xét đoán, phá hoại trong lòng chúng ta.

2. Mù Quáng Cố Ý Trước Sự Thật

Tin Mừng đưa chúng ta đến Giêrusalem, nơi Chúa Giêsu đi lại giữa đám đông. Một số người tự hỏi: “Có phải người ta đang tìm giết ông ấy không? Vậy mà kìa, ông ấy lại nói công khai, và chẳng ai nói gì với ông ấy cả! Phải chăng các thủ lãnh đã thực sự nhận ra

ông ấy là Đấng Mêsia? Nhưng người này, chúng ta biết ông ấy từ đâu đến; còn khi Đấng Mêsia đến, thì chẳng ai biết Người từ đâu đến cả.” (Ga 7, 25-27).

Những người khác, đang ở gần Chúa Giêsu hơn, tìm cách bắt Ngài. Chúa Giêsu trả lời họ một cách mạnh mẽ: “Các ông biết tôi, và các ông biết tôi từ đâu đến! Tuy nhiên, tôi không tự mình đến; nhưng Đấng đã sai tôi là Đấng chân thật, và các ông, các ông không biết Người. Còn tôi, tôi biết Người, vì tôi từ Người mà đến, và chính Người đã sai tôi.” (Ga 7, 28-29).

Ở đây chúng ta thấy một sự bẻ tắc, một sự ngoan cố. Họ “biết” Chúa Giêsu từ đâu đến, họ có một ý niệm định sẵn về Đấng Mêsia. Họ thích bám víu vào những điều chắc chắn của mình, vào truyền thống của mình, hơn là mở lòng và trí óc của mình ra với sự mới mẻ mà Chúa Giêsu thể hiện. Họ từ chối tin vào Ngài, không phải vì thiếu bằng chứng, mà vì kiêu ngạo và vì sự khép kín tâm hồn. Họ muốn giết Ngài, vì Ngài làm xáo trộn thói quen, niềm tin, quyền lực của họ.

Đôi khi, chúng ta cũng cư xử như vậy. Chúng ta bám víu vào những ý kiến cố hữu của mình về Thiên Chúa, về Giáo hội, về người khác. Chúng ta từ chối lắng nghe, thấu hiểu, đón nhận sự thật vì sự thật đó làm chúng ta khó chịu. Chúng ta thích ở lại trong vùng an toàn của mình, ngay cả khi điều đó có nghĩa là bỏ qua sự hiện diện của Chúa Kitô trong cuộc sống của chúng ta. Chúng ta có thực sự tin, một cách vững chắc, rằng Chúa Giêsu là Đấng Cứu Độ của chúng ta không? Chúng ta có thực sự biết Ngài không, hay chúng ta chỉ hài lòng với một kiến thức hời hợt và lý thuyết? Đức tin của chúng ta có phải là một đức tin sống động, hành động, biến đổi cuộc sống của chúng ta, hay một đức tin thụ động và cần cỗi?

3. Mùa Chay: Thanh Tẩy Tâm Hồn Để Đón Nhận Ánh Sáng

Mùa Chay này là một lời mời gọi chúng ta đi sâu vào tận đáy lòng mình, để xét duyệt những suy nghĩ, lời nói, hành động của chúng ta. Có đôi khi chúng ta là những kẻ xấu được mô tả trong Sách Khôn Ngoan không? Chúng ta đã bao giờ kết án ai đó một cách bất công chưa? Chúng ta đã bao giờ để sự ghen tị, đố kỵ, sợ hãi làm lu mờ sự phán xét của chúng ta chưa?

Nếu đúng như vậy, chúng ta hãy nhận ra tội lỗi của mình và xin Chúa và những người mà chúng ta đã làm tổn thương tha thứ cho chúng ta. Chúng ta hãy ý thức về những hậu quả của những suy nghĩ và lời nói của mình. Chúng ta có thể làm tổn thương, phá hủy, đầu độc các mối quan hệ. Chúa Giêsu yêu cầu chúng ta thanh tẩy tâm hồn mình, vì từ đó tuôn trào nguồn mạch sự sống của chúng ta.

Chúng ta xin Chúa ban cho chúng ta một trái tim trong sạch, một trái tim có khả năng yêu thương, tha thứ, thấu hiểu. Chúng ta hãy xin Ngài ban cho chúng ta Thánh Thần của Ngài, để những suy nghĩ của chúng ta là những suy nghĩ của Thần Khí, và để những lời nói của chúng ta là những lời nói của hòa bình, chân lý và hy vọng.

Ước mong Mùa Chay này là một thời gian ân sủng cho chúng ta, một thời gian hoán cải, một thời gian thanh tẩy. Xin Chúa giúp chúng ta nhổ tận gốc rễ của sự gian ác ra khỏi lòng chúng ta và làm tuôn trào trong chúng ta nguồn mạch tình yêu nhân bản và thiêng liêng.